

חבית

שבועון קבוצת יבנה

טי"ז במרחשוון תשפ"ב - (22.10.21)

”מִהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קֶמַח סֵלֶת לוֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת” (בראשית י"ח ו')
הבית של הזית, מוצר הדגל של "מפג"ש של טעמים" אחרי הלישה ולפני האפייה

שבת פרשת וירא

כניסת השבת – 17:38 צאת השבת – 18:37

ואני תפילתי לך

שבת פרשת וירא
מלמד: שמעון בזק
"עשרה דורות -
עשרה נסיונות"
השיעור לאחר תפילת מוסף
בבית הכנסת

תפילת מנחה בימות החול – 17:55

שבת פר' וירא

17:38 - הדלקת נרות

17:53 – מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:30 - שחרית

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

18:37 - צאת השבת

מניין לילדים, נערים ולא מחוסנים – בחדר האוכל הצפוני

שבת שלום!!

"ועננו בורא עולם"

מיום ראשון הקרוב, י"ח במרחשון, נתחיל לומר בתפילות העמידה את תפילת "ועננו בורא עולם" בימי חול. ומן השמיים ישמעו את תחינתנו וימטירו על אדמותינו במהרה שפע גשמי ברכה - הגבאים

חניכות מכינת צה"ל

מתארחות אצלנו השבת פרשת וירא

מאזריט: פנימיית תיכון מקשרת: נצמה סולפניק

מלף טוב !

- בשעה טובה ובמזל טוב לבת-אל כהן להולדת הבן.
- לרוחי ברטוב, לבר המצוה של הנכד עיליי, בנם של קובי ושירי רונן.
- לשרה ברוכי, לבר המצוה של הנכד יונתן, בנם של שאול ואסנת ברוכי.

אחד משמות האבות מגולם ייעוד הקשור לעם ישראל לדורות.

לאור זה נשאלת השאלה – איזה ייעוד לדורות טמון בשם "יצחק"? ייתכן שאם נקבל את פירוש אונקלוס לעניין, תהיה בידינו תשובה. יצחק, מקופלת בשמו שמחה, כמו שתרגם אונקלוס בפירושו לפועל "יצחק" הנזכר לעיל – "וַיְחַדְדֵי" (מלשון חדווה). כלומר, יצחק פירושו ישמח. השאלה היא כמובן – אם מדובר בייעוד לדורות, מתי עם ישראל אמור למלא אותו? תשובה מסוימת אפשר למצוא במילים של המזמור הידוע: "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן הֲיִינוּ כְּחַלְמִים. אִי יִמְלֵא שְׂחֹק פִּינוּ וְיִלְשׁוּנֵינוּ רִנָּה... הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֲיִינוּ שְׂמֵחִים" (שם קכ"ו). תשובה אפשרית אחרת היא, שהעם היהודי תמיד מצא דרכים לממש את ייעוד השמחה הרמוז בשם "יצחק". והנה כמה מהן: בחתונה נזכרות עשר לשונות שמחה; בשבתות ובימים טובים יש הרגשת התעלות ושמחה; הבעל שם טוב חולל את תנועת החסידות בסיסמה: "עֲבְדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה"; ואחרונה חביבה - ההומור היהודי שתמיד גרם לשמחה בעם, ושימש אמצעי הישרדות גם במצבים הקשים ביותר. שבת שלום! שבת של שמחה!

בפרשת השבוע כתוב: "... וַיִּקְרָא אֶבְרָהָם אֶת שְׁם בְּנוֹ הַנּוֹלָד לוֹ... – יִצְחָק" (בראשית כ"א, ג'). מקריאת מילים אלה מתקבל לכאורה הרושם, שהיוזמה לבחירת השם ליצחק הייתה של אברהם אבל יש לזכור שלא הוא בחר את השם אלא הקב"ה. כמו שכתוב בפרשה הקודמת: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים – אֲבָל שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ יִלְדָת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק" (י"ז, י"ט). ייתכן שמה שגרם לקב"ה לבחור בשם "יצחק", הוא תגובתו הראשונה של אברהם למשמע הבשורה שעתיד להיוולד לו בן. כמו שכתוב שני פסוקים קודם: "וַיִּפֹּל אֶבְרָהָם עַל-פָּנָיו, וַיִּצְחָק; וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ, הֲלֵבָן מְאֵה-שָׂנֵה וַיִּלְד...?" מכל מקום נשאלת השאלה, האם זה השם שהיה ראוי שיצחק ייקרא בו? איזו משמעות יכולה להיות לשם שקשור לצחוק?

יהודה דביר בספרו "ייעודה של השליחות בשם המקראי" מתייחס למדרשי השמות הנזכרים בתנ"ך כמו למשל, קין – "קִנִּיתִי אִישׁ אֶת ה'". לדעתו, כל מי שצמוד לשמו הסבר במקרא, נועד לו ייעוד. ייעוד שבגללו שמו הוא ייחודי ואין איש אחר במקרא הנושא אותו שם. לכן אין בכל התנ"ך עוד אדם שנקרא יצחק או יעקב. לדעת דביר, בכל

חג המשק 80

יום רביעי, כ"א בחשון, (27.10.21)

המיגוניות המצוירות ואתרים מתעוררים לחיים

מסע בזמן עם ילדי יבנה

"המטרה היא לטעת בקרב צעירינו קצת אהבת-מולדת, גאוות-ישוב, הזדהות עם מפעלנו, מימוש כוחותיהם במסגרת מפעל דורות.

עיקר תפקידינו לגלות בתוכנו את הכוחות המסוגלים לעסוק בנושאים אלו, לפנות אותם במידת הצורך ולהפעילם. בקבוצה הדתית טמונים ערכים כה נשגבים, כה ממשיים, שיש לאל ידינו להתגבר על שעות חולשה ומשברים חברתיים. רק תחזקנה ידינו, בעזרת ה'".
(צוריאל אדמנית. "מבית", "עמודים תשל"ג)

תוכנית חג המשק 80:

15:45 התכנסות בכיכר בית סביון לארוחת ארבע קלה

16:00 יציאה לספורים "המיגוניות המצוירות והאתרים מתעוררים לחיים"

16:30 ילדים ונוער מפיחים חיים בציורים.

7 מגוניות ואתרים – 7 המחזות – 7 סבבים

שעות תחילת ההמחזות:

16:15 – 16:30 – 16:45 – 17:00 – 17:15 – 17:30 – 17:45

17:55 מנחה וערבית ברחבת בית הכנסת

18:00 התכנסות בח"א

18:15 ברכה ליבנה בת ה-80

שיר מקורי (מילים: רודי הרץ. לחן: הדס איתן)

ריקוד ילדים

18:45 ארוחת ערב חגיגית בשלושה מוקדים.

חדר האוכל הצפוני- בעלי תו ירוק / חדר האוכל הדרומי ופרגולה.

המיגוניות והאתרים בסיור (מפה תחלק בתאי הדואר)

1. מיגונית "המקהלה" – ליד בית משפ' חנה ויובל נחליאל
2. מיגונית "החתונה" – לצד דרום המלונית. לפני בניין משפ' עפרוני-עמיר
3. מיגונית "המטע" – לפני בניין משפ' קריק-הראל
4. מיגונית "בניית חד"א" – מדרום לבית משפ' נח ואביבה הרץ
5. מיגונית "הלנה" – בשדרה, מאחורי זוגון ג'ד'
6. מגדל המים
7. האקליפטוס

"אין ספק שיש על מה לשמוח ויש על מה להתגאות" (רודי הרץ)
להתראות!

צוות חג המשק ה-80
שרה בלנקשטיין-מרכזת, רעות בית אריה, אמיר ברוכי,
עפרה גוטליב, דגנית גלס, מושיק גרוס,
דני הרץ, מור וולף, נעמה טסלר, רני יעקבי,

מכתב מנח הרץ לחברי קבוצת יבנה

שלום לחברי קבוצת יבנה

כבר שנה ושמונה חדשים שאינני נמצא ביבנה, בגלל מצבי הבריאותי.

אני נמצא במרכז הרפואי הרצוג בירושלים.

בסך הכל מטפלים בי יפה ואין לי תלונות. אבל ה"בית" חסר לי. חסרים לי החברים שהייתי פוגש

בבית הכנסת, חסרות לי התפילות בנוסח יבנה, עם החזנים המוכרים לכולנו.

אני שמח מאד לקבל כל שבוע את "מבית" ולדעת מה קורה בקיבוץ. תודה רבה לעורכי העיתון

ולכל מי שכותב.

אשמח מאד לקבל מכתבים מחברי קבוצת יבנה ואשמח מאד גם לקבל ביקורים מחברים

(בעלי תו ירוק).

תודה לכל החברים המתעניינים בשלומי ואלו שכבר שלחו ושולחים לי מכתבים. אתם חסרים לי

נח הרץ

מאד ואני מתגעגע. להתראות,

ק. הילה

טורניר ענפים

בשבוע הבא יתקיים טורניר הענפים המסורתי, ק. הילה תפסה את **מושיק גרוס**, אחד המארגנים, לכינוס שחקנים וטקטיקות לפני שמתחילים.

מושיק, תן לנו סקירה על טורניר הענפים, במה מדובר?

לפני כמה שנים, במערכת החינוך ניסו לחשוב על אירוע שיהווה מעין פרומו לשבת היבנאית, והגיעו לרעיון של טורניר כדורגל שמבוסס על שחקנים שמייצגים קבוצות של הענפים השונים של הקיבוץ.

זה התחיל במגרש של היסודי עוד לפני שהיה את מגרש השחב"ק הנוכחי, זה קרה ביום חמישי סמוך לשבת. הגיעו הרבה אנשים לצפות והיה הפנינג שלם סביב הטורניר הזה, די מהר היה ברור שמתפתחת כאן מסורת חדשה.

בשנים האחרונות הענפים שבלטו בנוכחות שלהם הם: המדגריה, החינוך, הגד"ש, הרפת, המטבח, ושעוני עדי.

איזה ענף אף פעם לא היה?

אם אתה מגדיר אותם כענף אז קבוצת עובדי החוף מעולם לא התגבשה.

אבל, בכל טורניר אנחנו מרכיבים קבוצה של כולבויניקים: למשל, יש את רן ליבר שאין לו קבוצת עורכי דין, או את אנשי מרכז המזון שאין להם מספיק אנשים לקבוצה, כמה עובדי חוף וכו' אז אנחנו מאפשרים קבוצה אחת של

שחקנים שרוצים להיות חלק מהטורניר אבל לא הצליחו לגבש קבוצה לענף שלהם.

ומה הולך להיות השנה?

השנה זה בשבוע שחלה בו השבת היבנאית, רק שבמקום ביום חמישי זו תהיה יריית הפתיחה של שבוע השבת היבנאית והטורניר יתקיים ביום ראשון. י"ח בחשוון, 24.10. לאחר מכן ביום רביעי יש אירוע גדול ששייך לשנות השמונים ולקראת השבת היבנאית. בקיצור מחכה לנו שבוע עמוס. יש השנה חידוש מרענן - לראשונה בטורניר יהיו לנו שחקני רכש זרים! גם למדגריה וגם לרפת יש נציגים בדמות הסטודנטים שעובדים שם.

איך בנוי הטורניר?

הטורניר בנוי כך: נציגי הקבוצות קיבלו ממני טופס רשימות שחקנים שהם צריכים להעביר לי השבוע, החלטנו לעשות הגרלה מול הקהל ונגריל את המשחקים, כל קפטן של קבוצה ישלוף פתק ויראה מול מי הוא מתמודד. כמו כן סידרנו את הטורניר ככה שלכל קבוצה יהיו לפחות שני משחקים, לא יהיה מצב שקבוצה תפסיד וישר "תעוף".

יש קבוצות שמתאמנות לפני?

השמועה אומרת שהמדגריה, שהם אלופי הזכויות עד כה, לוקחים את זה ברצינות מבחינת אימונים והכנות.

מה לדעתך הערך המרכזי שהטורניר מביא איתו?

אני חושב שיש שילוב טוב בין ספורט לקהילה, הטורניר גם מהווה משהו רב גילאי, אתה רואה בקהל פעוטות עם חברי הגיל השלישי. אני חושב שזה מהווה גם חיבור מאוד מיוחד ויפה לענפים, מעניין יהיה לבחון אם זכייה של אחד הענפים תקרב ילדים שצופים בטורניר לרצות לעבוד בענף. זה אירוע קהילתי מרענן ויפה. כמובן שהאירוע לא מגדרי, אנחנו מזמינים את כל השחקנים והשחקניות שרוצים להשתתף להגיע. גם השנה לראשונה בני נוער שעובדים בעבודת קיץ בענפים השונים יוכלו לייצג אותם בטורניר.

מה לסיום?

חשוב לציין שניר שריד הוא שותף בכל הארגונים וההכנות, ורחלי וייצמן ומור וולף עוזרות בצד הטכני והארגוני. והאחרון שראוי לציין הוא נחום ריין שהולך להיות קודקוד העל והאיש המרכזי בטורניר.

אני מזמין את כולם לבוא ולהשתתף הן כשחקנים והן כצופים. תהיה אווירה מחשמלת, יוענקו מדליות למשתתפים וגביע לזוכים, ליאורה גליק עומלת על סטים של חולצות בצבע אחיד לכל קבוצה. שיהיה לכולנו בהצלחה. והכי חשוב שיהיה ספורטיבי, שנבוא בכיף ונסיים בכיף.

לקהילה נתפס שריר והיא הולכת לשים קרח, בהצלחה לשחקנים!

הכשת נחש: בפעם השלישית בתולדותיה של

יבנה הוכש אדם מנחש צפע. אך הפעם היה זה

נחש הצפע שנתקל בלא אחר מאלי מוזס. פנינו לאלי לשמוע על שקרה ולשאול בשלומו. אלי: עכשיו שלומי טוב. היה מזל גדול שההכשה אינה בפנים או ביד, כיוון שבמקרים כאלה עדיף שאם כבר הוכשת אז שהמיקום יהיה כמה שיותר רחוק מהלב. בימים אלו אני מתחיל להלך חזרה בשבילי הקיבוץ ולדרוך על הרגל.

מה אתה זוכר מהשתלשלות המקרה?

ברגע שחשתי בכאב הבנתי שמדובר בהכשת נחש. צעדתי לעבר עמדת השומר שם פגשתי בצביקי טסלר שהציע שנפנה לתולי בגלייבטר לעזרה ראשונית. תולי נתן את הטיפול הראשוני ואני התחלתי לחוש סחרחורות ובחילות. בזמן הזה חיכינו לאמבולנס שלטעמי לקח לו קצת יותר מדי זמן להגיע... בו זמנית פנה תולי לדר מיטל דיטש שהייתה במשמרת ואמרה שהיא מחכה לנו בקפלן. היה ויכוח קצר עם נהג האמבולנס שרצה להעביר אותי לביה"ח אסותא באשדוד, אך לאחר התעקשות מצידנו והסבר שהרופאה שלנו מחכה לנו בקפלן ויש שם כבר צוות שמודע למצבי, התרצה נהג האמבולנס והסיע אותי לבית החולים קפלן. שם פגשנו את ד"ר מיטל דיטש, אשר מיד הכניסה אותי לחדר ההלם, ולאחר מכן למחלקת טיפול נמרץ, שם טופלתי במסירות בידי הצוות הרפואי.

מאחלים לך רפואה שלמה ושתשוב לאיתנד במהרה!

תודה רבה. חשוב לי להוסיף שאני והנחש נפרדנו כידידים ועל כולנו לשמור על חיות הבר, ולזכור שהן לא תוקפות אלא אם הן חשות בסכנה כך שאני ממליץ לתת להן להרגיש בנוח.

ראיינה – תמר דגני

מחאת המתמחים, מבט מבפנים –

ראיון עם איתי בית אריה / ניר יעקבי

כאמור, רופאים בכירים מפקחים על המתמחים אבל בפועל עיקר העבודה בבתי החולים נופלת על המתמחים, הם אלו שרואים את כל החולים במחלקות ובחדרי המיון כאשר ברוב המחלקות הרופאים הבכירים מהווים "משגיחים" – זמינים להתייעצויות והתערבויות במקרים מסוימים, תיקח לדוגמא, את המקום שבו אני עובד – מערך הילדים באסותא אשדוד – אנחנו בין 25 ל-30 מתמחים וכ-15 רופאים בכירים שלא כולם עובדים במחלקות – חלקם במרפאות מקצועיות. בסופו של דבר עמוד השדרה של המחלקות הוא הרופאים המתמחים.

איך הגיעו למצב של משמרות בנות 26 שעות?

הסיפור של התורנויות נובע כמובן מכך שהעבודה בבית החולים לא נפסקת לעולם ובשום מצב, ולכן מישהו צריך לאייש את בתי החולים גם בלילות. ברוב המקרים, מלבד חריגים, מדובר במתמחים.

אם ניקח את חדרי המיון לדוגמא, יש נוכחות של רופא בכיר עד אזור השעה 00:00-23:00 ובשעות המאוחרות רק מתמחים. גם בתוך המתמחים יש היררכיה לפי וותק – מתמחה שמחזיק חדר מיון בלילה הוא מתמחה וותיק שצבר ניסיון וסומכים עליו. מתמחים צעירים יעשו לרוב תורנויות במקומות פשוטים יותר. אבל גם במקומות האלה מתמחה צעיר יכול להיות אחראי בלילה על

לאחרונה עלתה לכותרות מחאה המונית של מתמחי הרפואה, ישבנו עם איתי בית אריה, רופא מתמחה באסותא, כדי שיעשה לנו סדר בסיפור.

אולי נתחיל מהשאלה הכי בסיסית, מה זה בעצם רופא מתמחה?

מתמחה זה רופא שסיים לימודי רפואה, ונמצא בשלב יחסית התחלתי של העבודה המקצועית שלו. בדרך כלל מדובר בשלב אחרי שהוא סיים את שבע שנות לימודי הרפואה, עבר בהצלחה את כל המבחנים, סיים שנת סטאז' שבה הוא עבר בכל המחלקות הגדולות של בית החולים וקיבל הערכה אישית ממנהלי המחלקות השונות. ברגע שהוא עבר את כל התהליך הנ"ל הוא מקבל מספר רישיון ממשרד הבריאות והוא הופך לרופא לכל דבר ועניין. למעשה, מאותו הרגע מותר לו מבחינה חוקית לעשות הכל, החל מלבדוק מטופל, לרשום תרופות ועד לבצע ניתוח לב פתוח. בפועל, הוא צריך לעשות רק דברים שהוא מוכשר לעשות אותם ולכן המטרה בהתמחות היא לעבוד בצורה מלאה ואינטנסיבית תחת ההדרכה של רופאים מומחים ובכירים. ההתמחות היא למעשה הדרך להיות "מוכשר" לא רק מבחינה חוקית אלא גם מקצועית, התמחות לוקחת בין ארבע לשבע שנים, תלוי באופי ההתמחות, התמחויות כירורגיות לוקחות יותר זמן כי שם למעשה צריך לצבור ניסיון בכל סוגי הניתוחים השונים.

מחלקה מלאה ב-40 חולים כאשר יש רופא בכיר שמשמש ככונן להתייעצויות טלפוניות. **אבל זה עדיין לא מסביר למה המשמרות כל כך ארוכות!?**

שאלה טובה, גם אני שאלתי את עצמי הרבה פעמים, למה לדוגמה צוותים מקצועיים בבית החולים דוגמת אחים ואחיות עובדים במשמרות של 8 שעות ואנחנו לא?

התשובה בגדול ובהכללה ובלי להיכנס לפרטים היא כסף! אם ירצו להעסיק רופאים במשמרות של 8 שעות יצטרכו הרבה יותר רופאים בכל מחלקה- המשמעות היא יותר תקנים, יותר הוצאות מעסיק ויותר כסף, מדובר על כמות משמעותית של כסף, מיליארדים אם אנחנו מדברים על סדר גודל ארצי ובכל המחלקות.

יש בשיח הציבורי גם הרבה טיעונים נוספים שאני אומר בפה מלא שהם תירוצים: החל מרציפות הטיפול - שרופא צריך להכיר את המחלקה בבוקר בכדי להכיר את החולים כמו שצריך. זה כבר הוכח כלא נכון בעיקר בבתי חולים בחו"ל. טיעון נוסף הוא חשש שאם יעשו עבודה במשמרות אז אורך ההתמחות יעלה ועוד

סיבה מרכזית שבעיניי דווקא היא סיבה אמיתית אבל היא לא מדוברת בשיח הציבורי, היא חשש של ראשי ההסתדרות הרפואית שהם רופאים בכירים ומומחים, שבמידה ויוסיפו הרבה תקנים, תוך כמה שנים השוק יוצף בכמויות של רופאים מומחים והשכר ירד. זה נאמר בפה מלא, לא לקצר את המשמרות כדי ששכר הבכירים לא ייפגע, הטענה שלהם אומרת שתקופת ההתמחות קשה אבל בסופו של דבר תחומה

בזמן ואילו עיקר החיים המקצועיים של רופאים הם כרופא מומחה ולכן צריך לראות שהתנאים והשכר לא נשחקים.

עם כל הכבוד לשתי הסיבות שתיארת, זה נשמע לי קשה מנשוא לעבוד במשמרות של 26 שעות, תוכל להמחיש לנו דרך החוויה שלך איך זה?

נתחיל רגע מהשלב המקצועי שבו אני נמצא כרגע: אני סיימתי לימודי רפואה שכללו 6 שנים באוניברסיטת ת"א ובתי החולים מסונפים לה - איכלוב, אסף הרופא, מאיר, ותל השומר. במהלך עברתי בכל מיני מחלקות, בעיקר בתל השומר אבל לא רק. לאחר מכן סיימתי שנה של סטאז' באסותא אשדוד וכרגע בחצי שנה האחרונה, אני רופא מתמחה ברפואת ילדים באסותא. מדובר בהתמחות מגוונת מכיוון שרפואת ילדים פרושה על כמה תחנות בבית החולים - יש את מחלקת הילדים, יש את מיון הילדים, יש טיפול נמרץ ויש תינוקיה ופגייה, יש עוד כמה תחנות קטנות יותר אבל זה העיקר. במהלך ההתמחות של ארבע וחצי שנים אתה עובר בכל התחנות, אני כרגע במחלקת ילדים ומאחורי חצי שנה של עבודה בפגייה.

תורנות מתחילה בארבע אחרי הצהריים כשלמעשה יום העבודה התחיל כבר בבוקר ואני אחרי יום עבודה מלא כמו כל האנשים במשק, יום עבודה אינטנסיבי ולחוץ בבית החולים עם כל שאר סגל הרופאים. בשעה ארבע כשמתחילה התורנות אז לדוגמא, אם ניקח את מה שעשיתי בפגייה, משעה ארבע אני למעשה לבד ועד שעה שמונה בבוקר כשאני מעביר את האחריות לרופאים הרעננים שהגיעו לעבודה תפקידי להשגיח על

ולחזור לתפקוד מהיר. זה לא פשוט וזה מאוד לא אידיאלי, יש לא מעט סיפורים על מתמחים עייפים שעשו טעויות בטיפול או באבחון של מטופלים. לשמחתי לא נתקלתי אף פעם במקרה כזה שגרם נזק, אבל יש לא מעט סיפורים. אם יש לך צוות סיעודי חזק הם עוזרים לך ושומרים עליך שלא תטעה. אבל בסיכומי של דבר זה מאוד מאוד לא טוב.

אז בוא ניגע במחאה, מה הסיפור? למה זה התפוצץ דווקא עכשיו?

הסיפור נעוץ למעשה בזה שהעסקה שלנו כמתמחים לא חוקית, יש חוק שעות עבודה ומנוחה במדינה שמגדיר מה הם תנאי ההעסקה החוקיים. דוגמא מפורסמת מהחוק הזה היא של נהגי אוטובוס שאסור להם לנהוג מעל 12 שעות באותו אירוע/טיול וגם שכל 8 שעות נהיגה הם חייבים במנוחה. ולמעשה אנחנו מועסקים בניגוד לחוק. הוציאו היתר מיוחד שחתום על ידי שר הכלכלה ומחריג אותנו למשמרות של 24 שעות ושעתיים להעברת מחלקה למשמרת הבאה. ואגב ההיתר הזה גם מחייב שלרופא יהיו בפועל שעתיים שינה במהלך המשמרת וזה בפועל לפעמים לא קורה. ההיתר הזה הוא הוראת שנה ולמעשה השנה נגמרה, לפני שנה כשר הכלכלה היה איציק שמולי דיברו איתו על הבעייה של משמרות המתמחים ונציגי המתמחים לחצו עליו לא לחדש את ההיתר. אם שר הכלכלה לא מחדש את ההיתר, באותו הרגע ההעסקה הופכת ללא חוקית, ואסור לכפות עלינו את המשמרות בנות 26 שעות. שמולי האריך את ההיתר לשנה אחת בלבד במקום 10, וחייב את

הפגים, חלקם רק דורשים השגחה פשוטה וחלקם בסיטואציות רפואיות מורכבות יותר ודורשים טיפול יותר צמוד עד רמת השגחה צמודה ליד המיטה. חוץ מזה, בזמן הזה אתה צריך לקבל ולעשות בדיקה רפואית ראשונית לכל התינוקות שנולדים בלילה, גם כאלו שלא מגיעים לפגייה, זאת למעשה תורנות שבה אתה מצליח פעמים ספורות ללכת לשירותים, אם היה לך זמן הצלחת לאכול משהו ובשאר הזמן אתה עובד. בלילות שקטים במיוחד מצליחים לתפוס איזו שעת שינה. הדוגמא הזו נכונה כמעט לכל התחנות, גם במיון או בטיפול נמרץ אתה יכול ליפול ללילה סביר יחסית או ליפול לילה מוצף במקרים חריגים שבו לא תוכל להתפנות לרגע. ואני מניח שגם במחלקות אחרות זה דומה בווריאציות שונות. התורנויות הן תורנויות קשות, עמוסות וכמעט בלי זמן למנוחה.

ב-26 שעות האלה יש לכם זמן כלשהו לישון?

זה מאוד תלוי בעומס, אם במקרה היו לילות שלא הייתה בהם אף לידה בחדר לידה והפגייה שקטה אז יש סיכוי שתצליח לישון איזה שעתיים-שלוש, זה בהחלט קורה אבל בהחלט יש גם תורנויות שלא עוצמים בהן עין לדקה.

איך שומרים על שפיות או ערנות מינימלית?

תראה, האנדרנלין מחזיק אותך, גם במצבי לחץ וגם בטיפולים שיגרתיים, חוץ מזה אתה נכנס לרוטינה, אתה מתרגל לעבודה, אני אישית מסתדר עם זה, יש קושי גדול דווקא כשאתה כן מצליח לישון ואז מעירים אותך מסיבה מוצדקת או לא, קשה להתאושש

ההסתדרות הרפואית להקים ועדה שתדון בפתרונות כיצד לקצר את המשמרות. הבעיה היא שההסתדרות הרפואית נמצאת בניגוד ענייניים: מצד אחד הוא ארגון עובדים שמייצג את כלל הרופאים, אבל מהצד השני הוא גם הגוף הרגולטורי שמחליט מה יהיה אורך ההתמחות ומעניק את האישורים השונים, את הבחינות להסמכת הרופאים המומחים. וחוף מזה בהרבה מקרים האינטרסים של הרופאים המומחים והרופאים המתמחים מתנגשים. ההסתדרות הרפואית אכן הקימה ועדה והמסקנות שהיא הגישה אמרו - גם אם לא במילים האלה - שהמתמחים בכינים ודורות של רופאים עמדו באתגרים האלו, אבל בגלל הבכיינות של דור המתמחים הנוכחי, הם מציעים כך וכך פתרונות. חשוב להגיד שהם עשו עבודה מעמיקה ורצינית, אבל הפתרונות שלהם לא המליצו לקצר את כל התורנויות אלא רק את חלקן, והכי בעייתי - היה ברור שהוועדה הגיעה עם אג'נדה שלא תומכת במתמחים. לאחר שהובן שאלו המסקנות של הוועדה ארגון "מרשם", שהוא ארגון המייצג מתמחים שהוקם לפני עשור במחאת המתמחים הקודמת, כאשר המתמחים הבינו שההסתדרות הרפואית נמצאת בניגוד ענייניים כפי שתיארתי קודם, התחיל במחאה חדשה. בהתחלה הייתה שביתה של יום אחד, לאחר מכן הפגנות, ובאיזשהו שלב הובן שהאקט הכי אפקטיבי יהיה פשוט התפטרות המונית. מאז הארגון אסף מכתבי התפטרות ממחלקות שלמות והשבוע הגישו את המכתבים להנהלת בתי החולים במטרה

להפעיל לחץ על משרד הבריאות. הלחץ הזה כנראה נשא פרי וכנראה יגיעו להבנות ולאיזשהו הסדר שיסדיר חלקית את המצב באופן הדרגתי, שתוך 5 שנים אמור להוביל לקיצור תורנויות כולל.

האם התהליך יקרה במלואו? שאלה מצוינת, אני באמת לא יודע. אנחנו עומדים מול גופים חזקים כמו ההסתדרות הרפואית ומשרד האוצר שלא אוהב לחלק כסף, אבל גם השלב הראשון של ההסכם כבר מהווה שינוי משמעותי ונצרך.

בסופו של דבר צריך לזכור שהנפגעים העיקריים במשמרות הארוכות הם המטופלים, שמקבלים רופא עייף שעלול לטעות או רופא עייף, ולכן לא סבלני.

וכמובן, כמובן, הנפגעים העיקריים הם המתמחים עצמם והמשפחות שלהם.

באמת עוד לא התייחסנו להשפעה על רותם והבנות.

נכון, קודם כל, אין סיכוי שהייתי מצליח בזה בלי תמיכה מרותם (שמצילה נפשות בזמן שאני מציל גופים) והבנות וההקרבה העצומה שלהן. אבל המשפחה שלי בהחלט מקריבה: אני לפחות שתי שבתות בחודש לא נמצא בבית, עוד פעם אחת לפחות עושה תורנות יום חמישי וחוזר הביתה ביום שישי ומשתדל להתאושש עד שבת, לפעמים ללא הצלחה, ובסך הכל עושה בין 6 ל 7 משמרות בחודש. זה המון, כל תורנות כזאת זה שלושה ימים - כי בלילה לפני חייבים לישון כמו שצריך אז אני לא פנוי לצאת או לעשות אירועים וכו', התורנות עצמה זה יום וקצת, ואחר כך יום להתאושש, זה למעשה שואב הכל. בשאר הזמן זה לא שאני בבית בבקרים. בימים

ומסכן שההורים שלו בסטרס, ואחרי שלושה ימים להוציא אנשים מבסוטים, זה סיפוק אדיר. מעבר לסיפוק המקצועי ותחושת המסוגלות וכל הדברים האישיים האלה, הסיפוק בלהצליח לעזור לאנשים במדרגות הכי בסיסיות של הצרכים שלהם - הצורך בבריאות - זה דבר שאין שני לו, היכולת לעזור לאדם ברמה הזאת זה חבל על הזמן.

טוב, עם סיום כזה חזק לא נותר לי אלא להגיד לאיתי תודה, זכינו שהוא וחבריו מקריבים כל כך הרבה בשביל הבריאות שלנו, נקווה שזאת המחאה האחרונה שיהיה שותף לה ושיזכה לשעות שינה רבות וארוחות בוקר שקטות בחדר האוכל יחד עם רותם.

שאני לא בתורניות אני בימי עבודה רגילים, זה לא עבודה במשמרות, זה ימי עבודה רגילים בתוספת תורניות, זה למעשה לא משאיר זמן לכמעט שום דבר אחר. אין זמן לתחביבים, זה גוזל המון זמן מהמשפחה, וזה מאוד קשה ברמה האישית והמשפחתית.

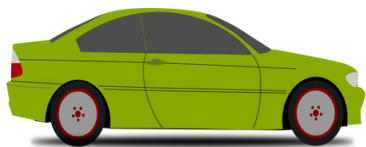
נשמע מאוד קשוח, אז איך נסיים את הריאיון החשוב והמורכב הזה? אולי בשאלה המתבקשת, האם זה שווה את זה?

חד וחלק כן, זה שווה את זה בגלל שזה המקצוע הכי מדהים בעולם. בדיוק דיברתי עם רותם לא מזמן ואמרתי לה שאם לא היו התורניות האלה זה היה המקצוע המושלם. התורניות אומנם מקשות מאוד על החיים אבל זה מקצוע שהסיפוק בו הוא אין-סופי. החל מהמקרים שבהם אה מבצע החיאה ומציל חיים של מישהו ועד לקחת ילד חולה

ענף הרכב - תידלוק רכבי הקיבוץ בדור-אלון

השבוע העברנו חלק מרכבי הבניין לתדלוק בחוץ. כיצד מתדלקין?! הדלקן עובד רק בתחנת דלק דור אלון בכניסה לקיבוץ (רק לרכבים עם המדבקה של הדלקן החדש):

✓ יש לכבות את האוטו ולתדלק בניזין 95 בלבד.

במקרה של תקלה בתדלוק בתחנה בחוץ:

1. יש לנסות לקרוא באינטרקום לעזרה מהמוכר/ת בחנות.

2. במידה ולא הולך אפשר לפנות למוקד:

1800-303-301

להגיד איזה רכב מנסים לתדלק והיכן מנסים לתדלק.

בכל מקרה לא לנסות בכח ולא יותר מפעמיים-שלוש אחרת זה נחסם ל-24 שעות.

שעות התחנה: א-ה 24 ש'. שישי: 06:00-16:00. שבת - כחצי שעה לאחר צאת השבת.

בהצלחה!

שעות המוקד: א-ה 08:00-17:00 ו- 08:00-12:00

עשר שאלות ועוד... עם נחמה יהושע

בעקבות המטלה שקיבלה שרה מאברהם: " **ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לנשי ועשי עגות**", באנו לביתה של נחמה יהושע, בית ששטח האפייה שלו מלמד על תחביב האפייה של נחמה.

רקע: נולדתי בשיקגו, במדינת אילינוי בארה"ב וגדלתי בעיר סירקיוז במדינת ניו-יורק. אבי עבד שם בתור רב, חזן ומנהל ביה"ס היהודי. קיבלתי תואר ראשון בביוכימיה מאוני' קולומביה בניו יורק. הגעתי עם מייקל ז"ל יחד עם חברי הגרעין האמריקאי ב-1968, חודש לפני שילדתי את בננו הבכור.

10 שאלות:

01 זיכרון ילדות. אבא שלי שמלמד אותי יום יום יהדות: חומש, מפרשים, תנ"ך, גמרא ושפה עברית. למדתי איתו את הכל כי לא היה בי"ס יהודי בסביבתנו כשהייתי קטנה.

02 משהו שאת שמחה להיות חלק ממנו ביבנה. הביחד. החוזק של ההתנדבות.

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלפת איתו ליום אחד. כל הנשים המוכשרות בידיים, ציור, תפירה וגם בכתיבה.

04 מקום בעולם שהיית חיה בו, אם לא היית חיה ביבנה. כיום אין מקום אחר שהייתי רוצה להיות בו.

05 מי מצחיק אותך? ג'קי לוי בהופעה לפני שלושה שבועות.

06 מישהו שהיית יושבת איתו לכוס קפה. שרה אמנו למרות שהיא לא שתתה קפה. היית שואלת אותה איך היא המשיכה לתמוך בבעלה למרות האתגרים (עקרות, "אחותי את", עקדה ...)

07 הספר האחרון שקראת. קוראת כמעט רק באנגלית. לאחרונה נהייתי מסדרה בשם "שבע אחיות".

08 מה מפחיד אותך. לאבד את צלילות הדעת.

09 דמות שהיא השראה בחייך. מרים בתי שלמדה שיטות ברפואה משלימה והצליחה להתקדם ולפתח את הנושא ולתת עזרה לאנשים עד ימיה האחרונים.

10 מה יבנאי בעיניך. הבנייה. בתור דוגמא לכוח חברתי, לסובלנות, ליסודיות, ליכולת להשתנות.

איך התחיל הרומן שלך עם העוגות?

תמיד אהבתי לאפות. אמי ז"ל היתה אופה מעולה. כשהגעתי ליבנה מהר מאוד התחלתי לאפות עוגות לארוחת ארבע, שאת רובן חיסלתי בעצמי. כשהתוצאות נראו לעין הפסקתי לאכול קמח. בשנים 81-1979 היינו בשליחות בניו יורק, ביליתי את הקיץ ב'מחנה מושבה' ותפקידי היה לאפות לכל המחנה. הייתי מכינה עוגיות ועוגת שמרים ל-350 איש ונהניתי מזה. ולכן כעבור 32 שנה כשהקימו את הצוות של הגיל השלישי ואת "מפגיש של טעמים" בהובלה של אילת אריכא שמחתי להצטרף. כיום הניהול בידי יונת ברטוב ואנחנו מזמינות חברות נוספות להצטרף. ותיקת המשתתפות היא חנה טסלר שאי"ה תמשיך לגיל המופלג של שרה אמנו שאפתה בגיל 99.

באיזה היקף התחביב הזה?

אני אופה יום בשבוע ולפעמים משלימה בהכנת "נשיקות" אחה"צ.

יש מתכונים ייחודיים לך?

הייתי עושה קוראסונים לילדים. בכיתה (לשעבר) של עדינה קוראים לזה עד היום "נחמות" (במלעיל).

בתור מי שמודעת לחומרים ולבריאות איך זה משפיע על האפייה שלך?

פעם השתמשתי הרבה במרגרינה, היום כמובן החלפתי את זה בשמן. מעדיפה להכין מאכלים בריאים אבל עדיין אנשים מעדיפים לאכול את הפחות בריאים. לא נורא ...

מישהו לרוץ איתו

קידומם של אנשים מיוחדים תלוי פעמים רבות באנשים מיוחדים אחרים. אנשים טובים באמצע הדרך, שעושים אפשר לצעוד ואפילו לרוץ לפעמים. אנשים שמארחים, אנשים שמשוחחים, אנשים שמחייכים, אנשים שמדריכים. קשה היה שלא להתרגש ביום שישי האחרון בפארק, עת רצו ההמונים המיוחדים בחולצות הכתומות. בלתי אפשרי היה שלא להתפעל מן המלווים המסורים שהשכימו קום יחד עם הבנות, לריצה משותפת.

אתם מתנדבי עמותת אתגרים בקבוצת יבנה, חברי קבוצת יבנה, אתם האנשים הטובים שבאמצע הדרך, ועל כך תודתנו שלנו ותודת בנותינו.

הורי בית בקבוצה

פארק הירקון, שעת בוקר מוקדמת, יום שישי, ערב שבת לך לך, בנות "בית בקבוצה" רצות.

רצות, ועימן רצים מאות אחרים מן העמק וההר, מן הגליל והנגב, מן העיר, מן הכפר, מן המושב ומן הקיבוץ.

רצות, ולצידין רצים מתנדבי עמותת אתגרים, חברי קבוצת יבנה. חברים שמדרבנים, חברים שמעודדים, חברים שמלווים, חברים לדרך. לא קלה היא תמיד דרכן של הבנות. לא קלה במירוץ שבפארק ולא קלה היא בחיים בכלל. דרכן רצופה אתגרים רבים.

עמותת אתגרים, אשר יזמה את מירוץ הפארק ופעילויות רבות דומות במשך כל השנה, חרתה על דגלה את היעד לקדם העצמה ושילוב חברתי של אנשים מיוחדים באמצעות ספורט אתגרי.

עדכון משולחנה של הנהלת המשק

מנהלי הענפים, והצעת הצוות לאיוש, תובא לאישור הנהלת המשק.

ככלל, חברי דירקטוריון יכולים להיות רק חברים שאינם עובדים בענף. חברים העובדים בענף יכולים להיות מוזמנים לשיבה בהתאם לנושא הנדון בה, או מוזמנים קבועים לכל הישיבות, כל זה בהתאם להחלטת מנהל הענף.

כחלק מהרצון לגבש הרכב דירקטוריון מתאים, הוחלט שבכל הרכב של דירקטוריון, אשר מורכב ברובו מחברים בעלי ניסיון ורקע מתאים, נשבץ גם חבר או שניים שיהוו נציגי ציבור.

אנחנו מוצאים לנכון לעדכן את כלל הציבור על קיום מהלך זה.

כפי שנמסר בדיווח קודם, בהתאם להחלטת האספה, הנהלת המשק פועלת להסדרת עבודת הדירקטוריונים של ענפי המשק. בתוך כך קבעה הנהלת המשק את הייעוד, התפקידים וההרכב העקרוני של הדירקטוריונים.

בימים אלה פועל צוות שמונה על ידי הנהלת המשק לאיוש הדירקטוריונים, תוך מגמה לשלב בין שימור הידע הקיים ורציפות הפעולה לבין ריענון השורות והכנסת חברים נוספים למעגל.

הצוות כולל את דוסי אלטמן - מנהלת מש"א (מרכזת הצוות), צביקי טסלר - יו"ר הנהלת המשק ויוחנן מאלי - חבר הנהלת המשק. תהליך האיוש מתקיים בתיאום עם

צביקי טסלר - יו"ר הנהלת המשק עמית חפץ - מנהל המשק

משולחנה של מרכזת שירותים – מיכל ברלב (סופר)

מיזוג וקירור :

איטי נחליאל נענה לבקשתנו ולקח על עצמו את ניהול ענף המיזוג והקירור.

איטי נכנס לנעליים הגדולות של יאיר כוכבא ז"ל שנשא בתפקיד זה במשך כ- 20 שנה במקצועיות ותמיד בנעימות, רוגע וחיוך רחב. איטי נכנס לעבודתו לאחר שבשבועות האחרונים קיבל הדרכה ועבד לצד אנשי המקצוע שמלווים אותנו שנים רבות, עוזי ראובן, אמיל ודדה שמעון (שימליה) שימשיכו להיות לצידי גם בהמשך.

אנו מאחלים לאיטי בהצלחה רבה!

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לחזקי כוכבא שהחזיק בתיק הקירור והמיזוג עד כניסתו של איטי לניהול הענף.

פינוי קרטונים למאצרות מרכזיות:

בעמדות האשפה השונות קיימים מכלי פלסטיק גדולים המיועדים לקרטונים. לאחרונה עמדות אלו מתמלאות בתדירות גבוהה ואנו לא תמיד עומדים בקצב הפינוי למאצרות המרכזיות. אנו מבקשים את

עזרת הציבור: מי שיכול יסייע בידינו אם את אריזות הקרטון יפנה ישירות למאצרות הקרטונים המרכזיות - ובכך יקל על מלאכת הפינוי.

אלו מיקומי מאצרות הקרטונים המרכזיות:

- מאצרה בשדרה ליד בית סביון
- מאצרה חדשה מאחורי בית משפ' פלק
- מאצרה בחניית המיני

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לחזקי **מונדרר** על מסירות והתמדה של שנים רבות בפינוי הקרטונים.

ועוד בקשה קטנה : לאחרונה מגיעות אלי פניות של חברים בנושא כלי רכב של ילדים כגון: קורקינטים, אופניים, בימבות וכוי שזרוקים בשבילי הקיבוץ.

מיותר לציין כי תופעה זו מסכנת את רוכבי האופניים והקולנועיות. אני מבקשת את תשומת ליבם של ההורים לנושא זה.

שולחן תרבות

"ערבים וערבית בבית הספר זו לא בדיחה או אזעקה"

קורס לערבית מדוברת עם המורה אלי בן גור מתקיים בהשתתפות צוות בית ספר התיכון שלנו בימי רביעי בין השעות 16.00-17.30 בבית הספר.

לפרטים ניתן להתקשר למורה: 050-5401479. הרשמה אצל רחלי.

מוזמנים להרצאה מרתקת "**על ניסים בימים ההם בזמן הזה**", מההתנתקות ועד ימים אלה בעוטף. מפגש עם נחום לנדאו יו"ר צח"י בקיבוץ סעד. ההרצאה מלווה בצפייה בסרטיו של נחום.

ביום שלישי י"ט כסלו 23/11 בשעה 20.30 בבית עקד. מוזמנים - **רחלי ויצמן – תרבות**

שולחנה של הקהילה / שמשון גוטליב

הערות לגבי אופן שיבוץ הדירות ברצועת הבנייה, לגבי כיוון הבתים ביחס לרוחות השמיים, והערה על קצב העבודה הרצוי והשפעה על כך במסגרת בחירת הקבלן, וכן השאלה במה ניתן לשפר את התוכנית האדריכלית של הבית.

השאלות החברתיות יידונו בוועדת חברים. הצעות לשינויים בתוכניות המבנה יידונו בצוותי הבנייה ובמנהלת, שם יהיה נכון להעלות את הדברים. לחלק מהשינויים המוצעים, אם יתקבלו, תהיה השפעה רחבה על כל המשך הבנייה. אנחנו רוצים להתחיל בפרויקט אבן דרך השנייה בסוף הסתיו בניצני אביב.

בסופו של דבר ציבור החברים הוא הריבון, הן בצד ההחלטות והן בצד האחריות על החלטות אלה. טוב שכך וטוב שיהיה שותף מלא בקבלת ההחלטות.

ממעוף הציפור שראתה כאן הכל - חג המשק

במסגרת חגיגות ה-80 נחוג ביום רביעי את חג המשק. הפרטים כבר פורסמו וכל הצוותים נמצאים בהיכון. יהיה זה פרק קצר של מסע בזמן. המייסדים בנו כאן עולם חדש עם יסודות עמוקים שלתוכם יצקו את הערכים שהאמינו בהם ועליהם נלחמו ואנחנו לקחנו על עצמנו להיות דור המשך. הסיור סביב המיגונות המצוירות יאפשר לנו הצצה נדירה למראה המקום לפני ששיני הזמן התחילו לנגוס בו. מקום שהמקימים יצקו לתוכו מלבד ערכים גם חדשנות וטוהר מידות. כל מה שאנחנו צריכים זה לשמר עבר, לקיים הווה ולראות עתיד. וכמו שאמר רודי הרץ ז"ל שהיה מאבות היישוב: "אין ספק שיש על מה לשמוח ויש על מה להתגאות".

כמו בכל שבוע כל השבוע – מדברים בנייה

בתחילת השבוע התקיימו, יום אחר יום, שני ערבי הסברה לדיירי הבתים החדשים. המפגש הראשון התקיים עם 26 המשפחות באבן הדרך הראשונה, שבפניהן הוצג כבר קו הסיום של הבנייה והמועד המשוער בו הם אמורים להיכנס לביתן החדש. על פי התחזיות, האופטימיות יש לציין, הקבלן ימסור את הדירות הראשונות ביוני או יולי 2022. זוהי כבר נקודת ציון שמרחוק אפשר לראות אותה ולא רק לחלום עליה. כולנו תקווה שנגיע למועד הזה ונופתע לטובה. במהלך הערב, לאחר שנמסר דיווח מפורט ע"י משה אלפסי מחברת הפיקוח וניר גלס, שירדו לפרטים הקטנים, עלתה מצד "הבלעבתיים", חלק מהדיירים החדשים, הבקשה לאפשר להם נגישות רחבה יותר לבתיים בזמן הבנייה. מצד חברת הבנייה כניסה של אנשים לא מורשים לאתר הבנייה מהווה קושי גדול לחברה בגלל בעיות הבטיחות וההפרעה בעבודה. מצד הדיירים זה כמעט צורך קיומי לראות את הבית בהתהוותו ולדייק נקודות שחשבו עליהם מראש ונמצאות בבחינת "וצריך עיון", עוד ליטוש של תשומת לב. צוות תיאום התייחס לבקשה זו והחליט שצוות ביצוע עם חברת הפיקוח והקבלן שבשטח ימצאו את שביל הזהב בנושא זה.

ביום השני התקיים המפגש השני, והפעם עם 52 משפחות האבן הדרך השנייה שנמצאות בשלבים מקדמיים מאוד, ובשפת הכדורגל ב"מוקדמות הבתים". רק שבוע לפני כן הן קיבלו את ההודעה המשמחת והתבקשו להסתדר בזוגות ולכן היה נכון לקיים ערב שבו יועלו נקודות בקריאה טרומית.

לאחר שיהודה שריד הציג בפני החברים את התוכנית החברתית נפתח הדיון בו נשמעה

תזכורת קורונה

ביום שלישי ולמחרתו ביום רביעי קיבלנו את שתי ההודעות הבאות:

15:39, 19.10.2021: ציבור החברים שלום,
עקב היחשפות עובדי ענף המזון למאומת קורונה:
מחר לא תתאפשר הגשת ארוחת בוקר.
ארוחת צוהריים תוגש במתכונת של לקיחה הביתה.
ניתן לפרוס לחם עצמאית בחדר הלחם.
נאחל בריאות לכל עובדי הענף וחזרה מהירה לשגרה.

ולמחרת בבוקר:

8:34, 20.10.2021: בוקר טוב,

תזכורת: היום ארוחת צוהריים במתכונת של לקיחה הביתה.
ההגשה פתוחה עד 14:00
בבקשה להביא בלים.

תודה על ההבנה והמשך יום טוב לכולנו

אז הקורונה, וחשוב לזכור ולהזכיר, יכולה בכל רגע להרים ראש ולפגוע במקומות כואבים כמו אספקת מזון, רחמנא ליצלן. ההיערכות מהירה של דוסי אלטמן מנהלת מש"א ומיכל מנהלת אשכול השירותים הביאה לייצוב ענף המזון ולחידוש האספקה הסדירה, למרות הקושי.
בינתיים, לאחר בדיקת קורונה שלילית שבו רוב עובדי הענף לעבודה סדירה.

שגרה ברוכה - האסיפות חוזרות

לתוכנית העבודה שמתגבשת בימים אלה לשנת 2022. לפני מספר ימים, ביוזמת מש"א, התקיים יום למידה משותף עם מנהלי ענפי המשק ומנהלי הקהילה שבמהלכו הם התבקשו להציג קווי יסוד לתוכנית העבודה השנתית. היה זה יום מעשיר, חשוב וחוויתי בהדרכתו של צביקי טסלר. אנחנו מתכננים יום נוסף מסוג זה למנהלי ענפי הקהילה ומרכזי הוועדות הגדולות.

במוצאי שבת בשעה 21:00 תתקיים אספה שעל סדר יומה יעמדו שני נושאים כלכליים, השקעה במיזם חדש ודיון בכיווני התפתחות עתידיים.

לצד זאת הנהלת הקהילה והנהלת המשק מתחילות בגיבוש הצעת התקציב לשנת 2022 ועדכון תוכנית העבודה השנתית שמבוססת על תוכנית 2021 ובהמשך טבעי עם התאמות

מרפאה - שבת פרשת "וירא":

אחות חירום 4000 / 050-6998317 איחוד הצלה 1221 דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il
תזכורת: לבדיקות דם - לתאם תור במרפאה.

✓ בכל תלונה של כאבי גרון/שיעול/קושי נשימה עם וללא חום - נא ליצור קשר טלפוני עם המרפאה, להימנע מהגעה ישירה ולבצע בדיקת אנטגן .

✓ הגיעו חיסוני שפעת לכל הגילאים - מוזמנים להתחסן בשעות קבלת קהל של המרפאה.

ימי ושעות קבלה ד"ר מיטל בשבוע הבא:

יום שלישי 26.11.21 - 13:00-10:00

יום חמישי 28.11.21 - מ 13:00-08:45 .

בריאות טובה - צוות המרפאה

שעות עבודת המרפאה -

יום א' - 07:13:00 - 00:18:00, 15:

יום ב' 07:13:00 - 00:15:00, 14:

יום ג' 07:00-08:30, 07:00-15:00, 14:00-13:00

יום ד' - 07:00-13:00, 07:00-18:00, 14:

יום חמישי 07:00-13:00, 07:00-15:00, 14:

* בימי שישי מרפאה סגורה

סתו – שמרית מאיר

הרוח הביא את הסתיו
ואת גשם עלי הזהב אל הבסתן
נותר עוד בגפן עינב
שאפילו התן לא גנב, אפילו התן.
ראיתי ילדה עצובה
שלבד בחולות נעזבה, ככה סתם
ורוח נושב מן הסתיו
את עקבות אהובה סחף אל תוך הים

ואיזה אותה רוח של קיץ
ביום של שרב
ושדות של קמה
שהבכירה בים של זהב
ואותה רוח בוקר צוננת
לאן נעלמה
ברחו מן הסתיו
ושקעו בעולם של דממה.

ואיזה אותה רוח של קיץ...
בוכים השמים מעל
חתול מניל לו אומלל ומיותם
עצוב לעצים בגן
ועצוב לי היום גם אני, יחד אתם

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.